

at vente, indtil Communen havde tilbudt Summen, og saa yde det Bidrag, som Staten ansaae for det rette. Dette Raisonnement fandt ikke saa lidt Tilslutning hos det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, dengang var der ikke det Mindste i veien for, at han kunde slutte sig til den Opfattelse, at 250,000 Rb. var Noget, man ikke kunde vente, at Communen vilde give; men nu har det ærede Medlem her idag med den største Sikkerhed paastaet, at vi kunde gjøre Regning paa 400,000 Rb., deels fra Communerne og deels „fra anden Side“ Disse to Ting kunne umulig begge være saunde; enten maa det være urigtigt, at man ikke skulde kunne vente Communens Tilslutning paa Basis af Lovforslaget, eller ogsaa maa det være urigtigt, at man skulde have nogen Forvisning om de 400,000 Rb. Det er nu min fulde Overbeviisning, at selv om Lovforslaget ifjor var blevet vedtaget, vilde man ikke have været istand til at bringe de 400,000 Rb. tilveie. Hvorledes det vilde have stillet sig med Communen, veed jeg ikke; men at Private vilde have taget i allerhøieste Grad i Betænkning paa de Billaar, der dengang hødes, og som dengang vare meget anderledes end de, der nu foreligge, at yde et saa stort Tilskud som 150,000 Rb., derom holder jeg mig ganske overbeviist. En Ting er imidlertid given, og det er, at disse Penge ikke vilde være blevne givne som nogen Gave, men de vilde kun i en eller anden Form være blevne satte som en fast Prioritet i Theaterbygningen, der krævedes tilbage af Yberne i samme Dieblif, som Staten tog sin Haand fra Theatret, hvorimod der i dette Lovforslag staaer, at Pengene skulde ydes uden nogensomhelst Betingelse. Det ærede Medlem for Kolding (Berg), som under denne Behandling er den egentlige Fader til de Forslag, der nu ere indbragte af 15 Medlemmer, har været meget ubillig imod dem, der staae paa et andet Standpunkt end han, naar han udtaler den Behreidelse, at der ikke er viist nogen Smødekømmen imod Mindretallet, og at Fleertallet har søgt at være altfor „fremherkende.“ Det er en klagelig Ting, at alle Opfattelser og Indrømmelser synes at skulle være glemte Dagen efter, at de ere gjorte

og at man saa slaer en Streg over alt det Forbigangne for kun at holde sig til den Meningsforskjæl, der i Dieblifket foreligger. Denne Theaterlov er i den Skikkelse, hvori den nu foreligger til vor endelige Afstemning, et saadant Udtryk for Indrømmelser, Eftergivenhed, Smødekømmen og Compromisser, at den næsten kan gaae ind under den Klasse, som den høitagtede Cultusminister i det andet Thing nylig omtalte, nemlig de „compromitterende Compromisser.“ Der har fra første Dieblif, denne Sag kom frem, været en overordentlig Tilbøielighed netop til at vise Smødekømmen; men imod hvem skulde den vises? Det ærede Medlem for Kolding talte om „Mindretallet,“ men det ærede Medlem veed jo dog, at der ikke fandtes noget saadant virkeligt Mindretal, med hvem en Overenskomst var mulig i Theatersagen, men at vi i denne Sag ere deelte i to skarpe Dele, hvoraf den ene staaer principielt imod den anden. De enkelte Medlemmer, med hvilke der kan slutes Overenskomst, og imod hvilke der kan vises og imod hvilke der sandelig er viist Smødekømmen, ere ganske overordentlig faatallige, og det ærede Medlem for Kolding har en særlig Opfordring til at erindre sig dette, thi han og et andet Medlem, som nu ikke længere sidder i Folkethinget, havde Sæde i Theatercommissionen og vare vistnok blevne valgte ind i Theatercommissionen af Ministeren, fordi de tilhørte en Retning, om hvilken man forudsatte, at den, skjøndt den i det Hele taget var tilbageholden ligeoverfor Theatret, dog havde Blikket aabent for Theatrets aandelige og nationale Betydning og var villig til at yde noget Offer i den Retning; men det ærede Medlem for Kolding kan ikke have glemt, at, da det kom til Stykket og da der var viist ham og hans Meningsfæller i Theatercommissionen en overordentlig høi Grad af Smødekømmen, saa var det hele Udbytte, som deraf høftedes, at alle Meningsfællerne forlod det ærede Medlem og den daværende Folkethingsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen), og at de stode ene af det hele Mindretal, villige til at slutte sig til den da foreliggende Tanke i Lovforslaget. Dette er en Erfaring, der er saa frisk i Minde hos os Alle, at det dog forekommer mig at være bil-